

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2016. gada 21. novembrī
(OR. en)

14663/16

Starpiestāžu lieta:
2016/0152 (COD)

MI 739
TELECOM 245
DIGIT 137
CONSOM 288
IND 250
COMPET 605
ENT 214
POSTES 20
JUSTCIV 305
PI 139
CODEC 1698

PIEZĪME

Sūtītājs:	prezidentvalsts
Saņēmējs:	Padome
Iep. dok. Nr.:	9611/16 MI 396 TELECOM 104 DIGIT 60 CONSOM 130 IND 116 COMPET 339 ENT 102 POSTES 3 JUSTCIV 155 PI 64 CODEC 772 IA 31
Temats:	Priekšlikums – Eiropas Parlamenta un Padomes Regula, ar ko iekšējā tirgū novērš nepamatotu ģeogrāfisko bloķēšanu un citu veidu diskrimināciju klientu valstspiederības, dzīvesvietas vai uzņēmējdarbības veikšanas vietas dēļ un groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004 un Direktīvu 2009/22/EK – vispārēja pieeja

Pielikumā ir pievienots kompromisa teksts, kas ir iesniedzams Konkurētspējas padomes sanāksmē
2016. gada 28. novembrī.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,

ar ko iekšējā tirgū novērš nepamatotu ģeogrāfisko bloķēšanu un citu veidu diskrimināciju klientu valstspiederības, dzīvesvietas vai uzņēmējdarbības veikšanas vietas dēļ un groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004 un Direktīvu 2009/22/EK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ¹,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

¹ OV C [...], [...], [...]. lpp.

- (1) Lai īstenotu mērķi panākt, ka labi darbojas iekšējais tirgus, proti, telpa bez iekšējām robežām, kurā cita starpā ir nodrošināta preču un pakalpojumu brīva aprīte, nepietiek starp dalībvalstīm atcelt tikai valstu radītus šķēršļus. Šādu atcelšanu var apdraudēt privātais sektors, radot šķēršļus, kas nav saderīgi ar iekšējā tirgus brīvībām. Tas vērojams gadījumos, kad tirgotāji, kuri darbojas vienā dalībvalstī, bloķē vai ierobežo piekļuvi savām tiešsaistes saskarnēm, piemēram, tīmekļa vietnēm un lietotnēm, klientiem no citām dalībvalstīm, kuri vēlas veikt pārrobežu komercdarījumus (šādu praksi dēvē par ģeogrāfisko bloķēšanu). Tas notiek arī tad, ja atsevišķi tirgotāji veic citas darbības, piemēram, šādiem klientiem no citām dalībvalstīm piemēro atšķirīgus vispārīgos piekļuves nosacījumus savām precēm un pakalpojumiem gan tiešsaistē, gan bezsaistē. Dažkārt šādai atšķirīgai attieksmei var būt objektīvs pamatojums, taču citkārt tirgotāji patērētājiem, kuri vēlas veikt pārrobežu komercdarījumus, liedz piekļuvi precēm vai pakalpojumiem vai šajā sakarā piemēro atšķirīgus nosacījumus tīri komerciālu apsvērumu dēļ.
- (2) Šādā veidā atsevišķi tirgotāji mākslīgi sadrumstalo iekšējo tirgu atbilstoši iekšējām robežām un kavē preču un pakalpojumu brīvu aprīti, tādējādi ierobežojot klientu tiesības un liedzot tiem izmantot plašākas izvēles iespējas un optimālus nosacījumus. Šāda diskriminējoša prakse ir svarīgs faktors, kas veicina to, ka pārrobežu komercdarījumu līmenis – arī elektroniskās komercijas nozarē – Savienībā ir relatīvi neliels, un tas liedz pilnībā realizēt iekšējā tirgus izaugsmes potenciālu. Precizējot, kādās situācijās šāda veida atšķirīgā attieksme var nebūt pamatota, tiktu ieviesta skaidrība un juridiskā noteiktība visiem pārrobežu darījumu dalībniekiem un tiktu nodrošināts, ka nediskriminēšanas noteikumus iespējams efektīvi piemērot un izpildīt visā iekšējā tirgū.

- (3) Ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/123/EK ² 20. pantu, dalībvalstīm jānodrošina, lai pakalpojumu sniedzēji, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, nepiemērotu atšķirīgu attieksmi pret pakalpojumu saņēmējiem to valstspiederības vai dzīvesvietas dēļ. Tomēr šis noteikums nav bijis pilnībā efektīvs cīņā pret diskrimināciju, un tas pietiekamā mērā nav mazinājis juridisko nenoteiktību, jo īpaši tādēļ, ka ir iespēja pamatot attieksmes atšķirības, ko tas pieļauj, un tāpēc ir grūtības to īstenot praksē. Turklāt ģeogrāfisko bloķēšanu un citus diskriminācijas veidus valstspiederības, dzīvesvietas vai uzņēmējdarbības veikšanas vietas dēļ var radīt arī to tirgotāju darbības, kuri veic uzņēmējdarbību trešās valstīs, un tas neietilpst minētās direktīvas darbības jomā.
- (4) Tāpēc, lai nodrošinātu labu iekšējā tirgus darbību, ir vajadzīgi šajā regulā izklāstītie mērķtiecīgie pasākumi, ar kuriem atsevišķos jautājumos nodrošina skaidru, saskaņotu un efektīvu noteikumu kopumu.
- (5) Šīs regulas mērķis ir novērst diskrimināciju klientu valstspiederības, dzīvesvietas vai uzņēmējdarbības veikšanas vietas dēļ, tostarp ģeogrāfisko bloķēšanu, pārrobežu komercdarījumos starp tirgotājiem un klientiem attiecībā uz preču pārdošanu vai pakalpojumu sniegšanu Savienībā. Ar to cenšas risināt gan tiešu, gan netiešu diskrimināciju, un tādējādi tā attiecas arī uz nepamatoti atšķirīgu attieksmi, pamatojoties uz citiem atšķirības kritērijiem, kas rada tādu pašu rezultātu kā to kritēriju piemērošana, kuri balstīti tieši uz klientu valstspiederību, dzīvesvietu vai uzņēmējdarbības veikšanas vietu. Šādus citus kritērijus var piemērot, jo īpaši pamatojoties uz informāciju, kurā norādīta klientu fiziskā atrašanās vieta, piemēram, IP adrese, kas izmantota, piekļūstot tiešsaistes saskarnei, preču piegādei norādītā adrese, izvēlēta valoda vai dalībvalsts, kurā izsniegts klienta maksājumu instruments.

² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV L 376, 27.12.2006., 36. lpp.).

(5.a) Šajā regulā paredzētās tiesības un pienākumi nebūtu jāpiemēro situācijās, kas ir tikai iekšēja situācija kādā dalībvalstī, proti, ja visi relevantie darījuma elementi ir saistīti tikai ar vienu dalībvalsti, jo īpaši klienta vai tirgotāja valstspiederība, dzīvesvieta vai uzņēmējdarbības veikšanas vieta, izpildes vieta, darījumā vai piedāvājumā izmantotie maksājumu līdzekļi, kā arī tiešsaistes saskarnes izmantošana.

- (6) Ņemot vērā, ka dažās pakalpojumu jomās tirgotājiem visā Savienībā Direktīvas 2006/123/EK īstenošanas rezultātā ir atcelti daži regulatīvie un administratīvie šķēršļi, starp šo regulu un Direktīvu 2006/123/EK būtu jānodrošina saskanība tādā ziņā kā materiāltiesiskā piemērošanas joma. Tāpēc šīs regulas noteikumi cita starpā būtu jāpiemēro elektroniski sniegtiem pakalpojumiem, kas nav audiovizuālie pakalpojumi, [...] tomēr ievērojot 4. pantā paredzēto īpašo izņēmumu un šāda izņēmuma novērtēšanu, kā paredzēts 9. pantā. Audiovizuālie pakalpojumi, tostarp pakalpojumi, kuru [...] **galvenais mērķis** ir nodrošināt piekļuvi sporta pasākumu pārraidēm un kurus sniedz, pamatojoties uz ekskluzīvām teritoriālajām licencēm, neietilpst šīs regulas darbības jomā. Tāpēc neatkarīgi no šīs regulas noteikumiem par nediskriminēšanu maksājumu jomā izņēmums būtu jāattiecina arī uz piekļuvi mazumtirdznieciskiem finanšu pakalpojumiem, tostarp maksājumu pakalpojumiem.

- (7) Diskriminācija var rasties arī saistībā ar pakalpojumiem transporta jomā, jo īpaši attiecībā uz biļešu pārdošanu pasažieru pārvadājumiem. Taču šajā sakarā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1008/2008 ³, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1177/2010 ⁴, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 181/2011 ⁵ jau ir paredzēti plaši diskriminācijas aizliegumi, kuri aptver visus diskriminējošas prakses veidus, kurus ar šo regulu tiecas novērst. Turklāt šajā nolūkā ir iecerēts tuvākajā nākotnē grozīt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1371/2007 ⁶. Šā iemesla dēļ un lai panāktu saskanību ar Direktīvas 2006/123/EK piemērošanas jomu, transporta jomas pakalpojumi nebūtu jāiekļauj šīs regulas darbības jomā.

(7.a) Šai regulai būtu arī jāaptver paketē apvienotu pakalpojumu pārdošana, tas ir, divu vai vairāku dažādu pakalpojumu kombinācijas pārdošana vai preču pārdošanas un pakalpojuma vai pakalpojumu sniegšanas kombinācija. Ja šādā paketē ir viens vai vairāki pakalpojumi, uz kuriem atsevišķi šīs regulas darbības joma neattiektos, tad, lai noteiktu, vai regulas darbības joma joprojām attiecas uz šādu paketi kopumā, to nosaka, nemot vērā galveno mērķi un paketes nolūku. Tomēr, ja tirgotājiem nav likumīgu tiesību sniegt kādu daļu no šādas paketes ārpus noteiktas teritorijas, tiem nevajadzētu būt pienākumam sniegt visu šādu paketi pāri robežai uz klienta dalībvalsti, ja tādēļ tiem vajadzētu slēgt jaunus līgumus vai grozīt esošos līgumus ar trešām personām. Tajā pašā laikā tiem būtu jāsniedz tās šādas paketes daļas, kuras var sniegt pāri robežai klienta dalībvalstī, neradot tirgotājiem papildu izmaksas.

³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1008/2008 (2008. gada 24. septembris) par kopīgiem noteikumiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu sniegšanai Kopienā (OV L 293, 31.10.2008., 3. lpp.).

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1177/2010 (2010. gada 24. novembris) par pasažieru tiesībām, ceļojot pa jūru un iekšzemes ūdensceļiem, un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (OV L 334, 17.12.2010., 1. lpp.).

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 181/2011 (2011. gada 16. februāris) par autobusu pasažieru tiesībām un par grozījumiem Regulā (EK) Nr. 2006/2004 (OV L 55, 28.2.2011., 1. lpp.).

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1371/2007 (2007. gada 23. oktobris) par dzelzceļa pasažieru tiesībām un pienākumiem (OV L 315, 3.12.2007., 14. lpp.).

- (8) Šai regulai nevajadzētu skart noteikumus, kas piemērojami nodokļu jomā, ņemot vērā, ka ar Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD) nosaka īpašu pamatu rīcībai Savienības līmenī nodokļu jautājumos.
- (9) Ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 593/2008⁷, tiesību aktu izvēle, ko piemēro līgumiem starp patērētāju un uzņēmēju, kas savu komercdarbību vai profesionālo darbību veic valstī, kurā atrodas patērētāja pastāvīgā dzīvesvieta, vai citā veidā vērš šādas darbības uz minēto valsti vai vairākām valstīm, tostarp uz minēto valsti, nedrīkst izraisīt to, ka patērētājam tiek liegta aizsardzība, kas tam piešķirta ar noteikumiem, no kuriem nevar atkāpties ar vienošanos saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem, kurā atrodas patērētāja pastāvīgā dzīvesvieta. Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1215/2012⁸ jautājumos, kas saistīti ar līgumu starp patērētāju un uzņēmēju, kurš savu komercdarbību vai profesionālo darbību veic dalībvalstī, kurā atrodas patērētāja domicils, vai jebkādā veidā vērš šādu darbību uz minēto dalībvalsti vai vairākām valstīm, to skaitā uz attiecīgo dalībvalsti, patērētājs var celt prasību pret otru pusi tās dalībvalsts tiesās, kurā atrodas tā domicils, un tiesvedību pret patērētāju var ierosināt tikai minētajās tiesās.

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 593/2008 (2008. gada 17. jūnijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I) (OV L 177, 4.7.2008., 6. lpp.).

⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV L 351, 20.12.2012., 1. lpp.).

- (10) Šai regulai nevajadzētu [...] **skart** Savienības tiesību aktus par tiesu iestāžu sadarbību civillietās, jo īpaši noteikumus par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām, un par **tiesas** jurisdikciju, kas izklāstīti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 593/2008 ⁹ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1215/2012 ¹⁰, [...]. Konkrēti, tas vien, ka tirgotājs [...] **pilda** šīs regulas noteikumus, nebūtu jāinterpretē tā, ka tas savu darbību vērš uz patērētāja dalībvalsti [...] **Regulas (EK) Nr. 593/2008 6. panta 1. punkta b) apakšpunkta un Regulas (ES) Nr. 1215/2012 17. panta 1. punkta c) apakšpunkta nozīmē. Tāpēc tas vien, ka tirgotājs nebloķē vai neierobežo klientu no citas dalībvalsts piekļuvi savai tiešsaistes saskarnei vai nepiemēro atšķirīgus vispārīgos piekļuves nosacījumus šajā regulā paredzētajos gadījumos, vai nepiemēro atšķirīgus nosacījumus maksājumu darījumiem no to maksājumu līdzekļu klāsta, kurus tas pieņem, pats par sevi piemērojamo tiesību aktu un jurisdikcijas noteikšanas nolūkā nebūtu jāuzskata par tirgotāja darbību vēršanu uz klienta dalībvalsti.**

⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 593/2008 (2008. gada 17. jūnijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I) (OV L 177, 4.7.2008., 6. lpp.).

¹⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV L 351, 20.12.2012., 1. lpp.).

- (11) Diskriminējošā prakse, kuru ar šo regulu tiecas novērst, parasti rodas, izmantojot vispārējus noteikumus, nosacījumus un citu informāciju, ko attiecīgais tirgotājs ir noteicis vai piemēro vai kas tā vārdā ir noteikti un tiek piemēroti kā priekšnosacījums tam, lai gūtu piekļuvi attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem, un kas ir pieejami plašai sabiedrībai. Šādi vispārīgie piekļuves nosacījumi cita starpā ir cenas, maksāšanas nosacījumi un piegādes nosacījumi. Tirgotājs pats vai savā vārdā tos var darīt pieejamus plašai sabiedrībai ar dažādiem līdzekļiem, piemēram, ar informāciju, ko publicē reklāmās vai sniedz tīmekļa vietnēs vai pirmslīguma vai līguma dokumentos. Šādus nosacījumus piemēro tad, ja nav atsevišķi apspriestas vienošanās par pretējo, kas noslēgta tieši starp tirgotāju un klientu. Noteikumi, kuri atsevišķi apspriesti starp tirgotāju un klientiem, šīs regulas nozīmē nebūtu jāuzskata par vispārīgajiem piekļuves nosacījumiem.
- (12) **Iegādājoties preces un pakalpojumus kā gala lietotāji saskaņā ar vispārīgajiem piekļuves noteikumiem, klienti un uzņēmumi, jo īpaši mikrouzņēmumi, mazie un vidējie uzņēmumi, bieži ir līdzīgā situācijā. Tāpēc, gan patērētāji, gan uzņēmumi būtu [...] jāaizsargā [...] pret diskrimināciju tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar valstspiederību, dzīvesvietu vai uzņēmējdarbības veikšanas vietu, ja tie šīs regulas nozīmē darbojas kā klienti. Tomēr šāda aizsardzība nebūtu jāattiecina uz klientiem, kuri iegādājas precī vai pakalpojumu turpmākai tālākpārdošanai, pārveidošanai, apstrādāšanai vai iznomāšanai, jo tas ietekmētu uzņēmumu starpā plaši izmantotās izplatīšanas sistēmas, par kurām sarunas bieži risina divpusēji un kas ir tieši saistītas ar komerciālām stratēģijām lejasposmā un augšposmā, piemēram, selektīvo un ekskluzīvo izplatīšanu, kas parasti dod tiesības ražotājiem izvēlēties mazumtirgotājus, ja vien tiek ievēroti konkurences noteikumi.**

- (13) Diskriminējošā attieksme komercdarījumos saistībā ar preču pārdošanu vai pakalpojumu sniegšanu Savienībā gan klientus, gan iekšējo tirgu ietekmē vienādi neatkarīgi no tā, vai tirgotājs uzņēmējdarbību veic dalībvalstī vai kādā trešā valstī. Šā iemesla dēļ un lai panāktu, ka uz konkurējošiem tirgotājiem šai ziņā attiecas tādas pašas prasības, šajā regulā izklāstītie pasākumi būtu vienādi jāpiemēro visiem tirgotājiem, kuri darbojas Savienībā.
- (14) Lai palielinātu iespēju klientiem piekļūt informācijai, kas saistīta ar preču pārdošanu un pakalpojumu sniegšanu iekšējā tirgū, un lai palielinātu pārredzamību, tostarp attiecībā uz cenām, tirgotājiem nebūtu ar tehnoloģisku pasākumu palīdzību vai kā citādi jāliedz klientiem pilnīga un vienlīdzīga piekļuve tiešsaistes saskarnēm, pamatojoties uz to valstspiederību, dzīvesvietu vai uzņēmējdarbības veikšanas vietu. Šādi tehnoloģiskie pasākumi jo īpaši var būt tehnoloģijas, ko izmanto, lai noteiktu klienta fizisko atrašanās vietu, tostarp tās izsekošana pēc IP adreses **vai** [...] koordinātām, kas iegūtas ar globālās navigācijas satelītu sistēmas palīdzību [...]. Tomēr šāds diskriminācijas aizliegums attiecībā uz piekļuvi tiešsaistes saskarnēm nebūtu jāuzskata par tādu, kas tirgotājam uzliek pienākumu iesaistīties komercdarījumos ar klientiem.
- (15) Daži tirgotāji izmanto dažādas tiešsaistes saskarņu versijas, kas ir orientētas uz klientiem no dažādām dalībvalstīm. Šāda iespēja būtu jāsaģlabā, taču būtu jāaizliedz klienta pārmaršrutēšana no vienas tiešsaistes saskarnes versijas uz citu bez tā nepārprotamas piekrišanas. **Tirgotājiem nevajadzētu būt pienākumam prasīt klienta nepārprotamu piekrišanu katru reizi, kad viens un tas pats klients apmeklē vienu un to pašu tiešsaistes saskarni. Ja reiz klients ir devis nepārprotamu piekrišanu, tad tā būtu uzskatāma par derīgu arī visos vēlākajos tās pašas tiešsaistes saskarnes apmeklējumos, ko veic tas pats klients.** Visām tiešsaistes saskarnes versijām arī turpmāk jebkurā laikā vajadzētu būt viegli pieejamām klientam.

- (16) Konkrētos gadījumos piekļuves bloķēšana, ierobežošana vai pārmaršrutēšana bez klienta piekrišanas uz citu tiešsaistes saskarnes versiju tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar tā valstspiederību, dzīvesvietu vai uzņēmējdarbības veikšanas vietu, varētu būt vajadzīga, lai nodrošinātu atbilstību **konkrētām** tiesiskajām prasībām, kas noteiktas Savienības tiesību aktos vai dalībvalstu tiesību aktos saskaņā ar Savienības tiesību aktiem **un kas attiecas uz tirgotāju, tāpēc ka tas darbojas minētajā dalībvalstī**. Šādi tiesību akti var ierobežot klientu piekļuvi konkrētām precēm vai pakalpojumiem, piemēram, konkrētās dalībvalstīs aizliedzot konkrēta satura publicēšanu. Nebūtu jāliedz tirgotājiem ievērot šādas prasības, un tādējādi tiem būtu jāspēj bloķēt, ierobežot piekļuvi vai pārmaršrutēt konkrētus klientus vai konkrētās teritorijās esošus klientus uz tiešsaistes saskarni, ja tas vajadzīgs minētā iemesla dēļ. **Turklāt šīs regulas piemērošanai nebūtu jāliedz dalībvalstīm piemērot savus pamatnoteikumus un pamatprincipus, kas saistīti ar preses brīvību un vārda brīvību.**
- (17) Virknē konkrētu situāciju atšķirīgu attieksmi pret klientiem, piemērojot vispārīgos piekļuves nosacījumus, tostarp vienkārši atsakoties pārdot preces vai sniegt pakalpojumus, tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar klientu valstspiederību, dzīvesvietu vai uzņēmējdarbības veikšanas vietu, nav iespējams objektīvi pamatot. Minētajos gadījumos jebkāda šāda diskriminācija būtu jāaizliedz un būtu jānodrošina, ka klientiem atbilstoši šajā regulā izklāstītajiem konkrētajiem nosacījumiem ir tiesības iesaistīties komercdarījumos ar tādiem pašiem nosacījumiem kā vietējiem klientiem un ka tiem ir pilnīga un vienlīdzīga piekļuve dažādajām piedāvātajām precēm vai pakalpojumiem neatkarīgi no to valstspiederības, dzīvesvietas vai uzņēmējdarbības veikšanas vietas. Tāpēc vajadzības gadījumā tirgotājiem būtu jāveic pasākumi, lai nodrošinātu minētā diskriminācijas aizlieguma ievērošanu, ja citādi attiecīgajiem klientiem šāda pilnīga un vienlīdzīga piekļuve tiktu liegta. [...]

- (18) Pirmā no minētajām situācijām rodas, ja tirgotājs pārdod preces un **šīs preces tiek piegādātas uz dalībvalsti, uz kuru tirgotājs piedāvā piegādi vispārīgajos piekļuves nosacījumus, vai tās tiek saņemtas vietā, par ko tirgotājs un klients ir vienojušies un kas atrodas dalībvalstī, kurā tirgotājs šādu iespēju piedāvā vispārīgajos piekļuves noteikumos** [...]. Minētajā situācijā klientam vajadzētu būt iespējai iegādāties preces ar tieši tādiem pašiem nosacījumiem, ieskaitot cenu un preču piegādes nosacījumus, kā līdzīgiem klientiem, kuri ir tās dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji, **kurā preces tiek piegādātas vai kurā preces tiek saņemtas** [...]. Tas varētu nozīmēt, ka ārvalstu klientam prece būs jāsaņem minētajā dalībvalstī vai kādā citā dalībvalstī, uz kuru tirgotājs veic piegādi. Šajā gadījumā nav vajadzības reģistrēties par pievienotās vērtības nodokļa ("PVN") maksātāju klienta dalībvalstī, kā arī nav jānodrošina preču pārrobežu piegāde.
- (19) Otrā situācija rodas, ja tirgotājs nodrošina elektroniski sniegtus pakalpojumus, kas nav pakalpojumi, kuru galvenais uzdevums ir nodrošināt piekļuvi ar autortiesībām aizsargātiem darbiem vai citiem aizsargātiem tiesību objektiem [...] **vai** ļaut tos izmantot, piemēram, mākoņdatošanas pakalpojumus, datu uzglabāšanas pakalpojumus, tīmekļa mitināšanu un ugunsarmā nodrošināšanu, **vai pārdot ar autortiesībām aizsargātus darbus vai citus aizsargātus tiesību objektus nemateriālā formā, piemēram, elektroniskās grāmatas vai mūziku tiešsaistē**. Tādā gadījumā fiziska piegāde nav vajadzīga, jo pakalpojumi tiek sniegti elektroniski. Tirgotājs var deklarēt un maksāt PVN vienkāršotā veidā saskaņā ar noteikumiem par PVN vienas pieturas miniāģentūru, kas izklāstīti Padomes Īstenošanas regulā (ES) Nr. 282/2011 ¹¹.

¹¹ Padomes Īstenošanas regula (ES) Nr. 282/2011 (2011. gada 15. marts), ar ko nosaka īstenošanas pasākumus Direktīvai 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 77, 23.3.2011., 1. lpp.).

- (20) Visbeidzot situācijā, kad tirgotājs sniedz pakalpojumus un klients šos pakalpojumus saņem [...] **fiziskā atrašanās vietā, piemēram, tirgotāja telpās vai citā konkrētā vietā, kur tirgotājs piedāvā sniegt savus pakalpojumus, [...] tās dalībvalsts teritorijā, kurā tirgotājs darbojas, atšķirīgu vispārīgo piekļuves noteikumu piemērošanai tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar klienta valstspiederību, dzīvesvietu vai uzņēmējdarbības veikšanas vietu, arī nevajadzētu būt pamatotai.** Minētās situācijas attiecas [...] uz tādu pakalpojumu sniegšanu, **kas nav elektroniski sniegti pakalpojumi,** piemēram, viesnīcu rezervēšana, sporta pasākumi, automašīnu noma un mūzikas festivālu vai atpūtas parku ieejas biļetes. Minētajos gadījumos tirgotājam nav jāreģistrējas par PVN maksātāju citā dalībvalstī un nav jānodrošina preču pārrobežu piegāde.
- (21) Visās minētajās situācijās, pamatojoties uz noteikumiem par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām, un noteikumiem par jurisdikciju, kas izklāstīti Regulā (EK) Nr. 593/2008 un Regulā (ES) Nr. 1215/2012, ja tirgotājs neveic savu darbību patērētāja dalībvalstī vai nevērš savu darbību uz šādu dalībvalsti vai ja klients nav patērētājs, atbilstība šīs regulas prasībām nerada tirgotājam papildu izmaksas, kas saistītas ar jurisdikciju vai atšķirībām piemērojamos tiesību aktos. Turpretim, ja tirgotājs veic savu darbību patērētāja dalībvalstī vai vērš savu darbību uz šādu dalībvalsti, tirgotājs ir izrādījis nodomu nodibināt komercattiecības ar patērētājiem no minētās dalībvalsts un tādējādi ir varējis rēķināties ar šādām izmaksām.

(21.a) Aizliegums diskriminēt klientus, kas piemērojams minētajās situācijās, ievērojot šo Regulu, nebūtu jāuzskata par tādu, kas tirgotājiem liedz piedāvāt preces vai pakalpojumus citās dalībvalstīs vai konkrētām klientu grupām, izmantojot pielāgotus piedāvājumus vai atšķirīgus noteikumus, tostarp izveidojot konkrētām valstīm paredzētas saskarnes, kamēr tirgotāji pret saviem klientiem izturas nediskriminējošā veidā neatkarīgi no to valstspiederības, dzīvesvietas vai uzņēmējdarbības veikšanas vietas, ja klients vēlas izmantot šādus piedāvājumus un noteikumus. Minētais aizliegums arī nebūtu jāuzskata par tādu, kas tirgotājiem liedz izmantot brīvību piedāvāt – nediskriminējošā veidā – atšķirīgus noteikumus, tostarp dažādas cenas dažādās pārdošanas vietās, piemēram, veikalos un tīmekļa vietnēs, vai darīt pieejamus īpašus piedāvājumus tikai kādai konkrētai teritorijai dalībvalstī.

(21.b) Turklāt minētais aizliegums nebūtu jāuzskata par tādu, kas skar jebkādu teritoriālu vai citu ierobežojumu piemērošanu attiecībā uz pēcpārdošanas palīdzību vai garantijas remontu, ko tirgotājs piedāvā klientam. Tas arī nebūtu jāuzskata par tādu, ar kuru uzliek pienākumu segt papildu pasta un transporta izmaksas ārpus līgumā noteiktās piegādes vietas, kur klients preci saņēma, ja, ievērojot Direktīvu 1999/44/EK, tirgotājam bez maksas ir jānodrošina bojātas preces salabošana vai nomaiņa vai ja tirgotājam ir jāsedz ar preču atdošanu atpakaļ saistītās izmaksas saskaņā ar klienta atteikuma tiesību izmantošanu, ievērojot Direktīvu 2011/83/ES. Tāpēc šī regula nav jāuzskata par tādu, kas rada pienākumu piegādāt preces pāri robežai uz citu dalībvalsti, ja tirgotājs saviem klientiem citādi nepiedāvātu šādas piegādes iespēju, un kas rada pienākumu piekrist pieņemt atpakaļ preces citā dalībvalstī vai šajā sakarā segt papildu izmaksas, ja tirgotājam citādi nebūtu šāda pienākuma.

- (22) Tirgotājiem, uz kuriem attiecas īpašais režīms, kas noteikts Padomes Direktīvas 2006/112/EK XII sadaļas 1. nodaļā, nav jāmaksā PVN **dalībvalstī, kurā tie veic uzņēmējdarbību**. Ja minētie tirgotāji nodrošina elektroniski sniegtus pakalpojumus, aizliegums piemērot atšķirīgus vispārīgos piekļuves nosacījumus tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar klienta valstspiederību, dzīvesvietu vai uzņēmējdarbības veikšanas vietu, nozīmētu prasību reģistrēties, lai deklarētu citās dalībvalstīs maksājamo PVN, un tas varētu radīt papildu izmaksas, kas būtu nesamērīgs slogs, ņemot vērā šādu tirgotāju lielumu un raksturu. Tāpēc minētie tirgotāji būtu jāatbrīvo no minētā aizlieguma uz tik ilgu laiku, kamēr šāds režīms ir piemērojams.
- (23) Visās minētajās situācijās tirgotājiem dažos gadījumos var būt liegts pārdot preces vai sniegt pakalpojumus konkrētiem klientiem vai konkrētās teritorijās esošiem klientiem tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar to valstspiederību, dzīvesvietu vai uzņēmējdarbības veikšanas vietu, tāda īpaša aizlieguma vai prasības rezultātā, kas noteikti Savienības tiesību aktos vai dalībvalstu tiesību aktos saskaņā ar Savienības tiesību aktiem. Dalībvalstu tiesību aktos saskaņā ar Savienības tiesību aktiem var būt arī noteikts, ka tirgotājiem ir jāievēro konkrēti noteikumi, nosakot grāmatu cenas. Nebūtu jāliedz tirgotājiem ievērot šādus tiesību aktus, ciktāl tas ir nepieciešams.

- (24) Saskaņā ar Savienības tiesību aktiem tirgotāji būtībā var brīvi izlemt, kāda veida maksājumu līdzekļus tie vēlas pieņemt [...]. **Saskaņā ar Regulu (ES) 2015/751 un Direktīvu (ES) 2015/2366 mazumtirgotājiem, kas pieņem konkrēta maksājumu zīmola un kategorijas kartei piesaistītu maksājumu instrumentu, nav pienākuma pieņemt tādas pašas kategorijas, taču atšķirīga zīmola kartei piesaistītus maksājumu instrumentus. Tāpat mazumtirgotājiem, kuri pieņem attiecīgā zīmola debetkartes, nav pienākuma pieņemt minētā zīmola kredītkarti vai, ja tie pieņem attiecīgā zīmola patērētāja kredītkartes, pieņemt arī tā paša zīmola komerckredītkartes. Tāpat tirgotājam, kas pieņem kredīta pārvedumus vai tiešos debetus, nav pienākuma pieņemt maksājumu, ja tam vajadzīgs noslēgt jaunu līgumu vai grozīt esošo līgumu ar maksājumu pakalpojumu sniedzēju.**
- Tomēr, tiklīdz izvēle ir izdarīta [...], tirgotājiem nav pamata diskriminēt klientus Savienībā, atsakot konkrētus komercdarījumus vai citā veidā tiem piemērojot konkrētus atšķirīgus nosacījumus attiecībā uz šādiem maksājumu darījumiem tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar klienta valstspiederību, dzīvesvietu vai uzņēmējdarbības veikšanas vietu. Šajā konkrētajā sakarā būtu nepārprotami jāaizliedz arī šāda nepamatota nevienlīdzīga attieksme tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar maksājumu konta atrašanās vietu, maksājumu pakalpojumu sniedzēja uzņēmējdarbības veikšanas vietu vai maksājumu instrumenta izdošanas vietu Savienībā.
- Turklāt jāatgādina, ka ar Regulu (ES) Nr. 260/2012 jau ir aizliegts visiem maksājumu saņēmējiem, tostarp tirgotājiem, pieprasīt, lai bankas konts euro maksājumu pieņemšanai atrastos konkrētā dalībvalstī. **Tirgotājiem vajadzētu būt iespējai prasīt maksu par maksājumu instrumentu izmantošanu. Tomēr uz šīm tiesībām attiecas ierobežojumi, kas ieviesti ar Direktīvas (ES) 2015/2366 62. panta 5. punktu.**

- (25) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2015/2366 ¹² tika ieviestas stingras drošības prasības elektronisko maksājumu iniciēšanai un apstrādei, kas samazināja krāpšanas risku visiem jaunajiem un tradicionālajiem maksāšanas līdzekļiem, jo īpaši maksājumiem tiešsaistē. Maksājumu pakalpojumu sniedzējiem ir pienākums izmantot tā saukto drošo lietotāju autentificēšanu – autentificēšanas procesu, kura gaitā tiek validēta maksājuma pakalpojuma vai maksājuma darījuma lietotāja identitāte. Attālinātos maksājumu darījumos, piemēram, maksājumos tiešsaistē, drošības prasības ir vēl stingrākas un nosaka, ka jābūt dinamiskai saiknei ar darījuma summu un maksājumu saņēmēja kontu, lai vēl vairāk aizsargātu lietotāju, līdz minimumam samazinot riskus kļūdu vai krāpniecisku uzbrukumu gadījumā. Pateicoties šiem noteikumiem, ir panākts, ka ar maksājumiem saistītas krāpšanas risks iekšzemes un pārrobežu pirkumiem ir vienādā līmenī, un to nevajadzētu izmantot kā argumentu, lai atteiktu vai diskriminētu komercdarījumus Savienībā. **Tomēr situācijās, kad tirgotājam nav citu pieejamu līdzekļu, lai mazinātu risku, ka klients nepilda maksājumu saistības, tostarp jo īpaši grūtības, kas saistītas ar klienta kredīspējas novērtēšanu, būtu jāatļauj tirgotājiem aizturēt preces vai pakalpojumu, līdz tie ir saņēmuši apstiprinājumu, ka maksājumu darījums ir pienācīgi iniciēts. Tomēr atšķirīgas attieksmes pamatā var būt tikai objektīvi un labi pamatoti iemesli.**
- (26) Šai regulai nevajadzētu skart konkurences noteikumu un jo īpaši LESD 101. un 102. panta piemērošanu. Nolīgumu, kas tirgotājiem uzliek pienākumu neveikt pasīvo pārdošanu Komisijas Regulas (ES) Nr. 330/2010 ^[1] nozīmē, attiecībā uz konkrētiem klientiem vai konkrētās teritorijās esošiem klientiem parasti uzskata par konkurenci ierobežojošiem, un parasti tie nevar būt atbrīvoti no LESD 101. panta 1. punktā noteiktā aizlieguma. **Tomēr izņēmuma gadījumos minētos nolīgumus var uzskatīt par tādiem, kas atbilst 101. pantam. Šādos pienācīgi pamatotos gadījumos, ja tirgotāji neiesaistās pasīvā pārdošanā, tie nepārkāpj šīs regulas noteikumus. Šīs regulas piemērošanai nebūtu jāskar minētie nolīgumi.** [...]

¹² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2366 (2015. gada 25. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2009/110/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un atceļ Direktīvu 2007/64/EK (OV L 337, 23.12.2015., 35. lpp.).

^[1] Komisijas Regula (ES) Nr. 330/2010 (2010. gada 20. aprīlis) par Līguma par Eiropas Savienības darbību 101. panta 3. punkta piemērošanu vertikālu nolīgumu un saskaņotu darbību kategorijām (OV L 102, 23.4.2010., 1. lpp.).

[...] Šai regulai un jo īpaši tās noteikumiem par piekļuvi precēm vai pakalpojumiem nebūtu arī jāietekmē līgumi, kas ierobežo aktīvo pārdošanu Regulas (ES) Nr. 330/2010 nozīmē.

- (27) Dalībvalstīm būtu jānorīko viena vai vairākas iestādes, kuras ir atbildīgas par efektīvu rīcību [...], lai tiktu nodrošināta atbilstība šīs regulas noteikumiem. Šīm struktūrām, starp kurām varētu būt tiesas vai administratīvas iestādes, būtu jāpiešķir vajadzīgās pilnvaras, lai tirgotājiem liktu ievērot šo regulu. Turklāt dalībvalstīm būtu jānodrošina, lai pret tirgotājiem varētu [...] piemērot iedarbīgus, samērīgus un atturošus [...] pasākumus, ja šī regula netiek ievērota.

- (28) Patērētājiem vajadzētu būt iespējai no atbildīgajām iestādēm saņemt palīdzību, kas palīdzētu ar tirgotājiem risināt no šīs regulas piemērošanas izrietošos strīdus [...].
- (29) Šī regula būtu regulāri jāizvērtē, lai vajadzības gadījumā ierosinātu grozījumus. Pirmajā novērtējumā jo īpaši būtu jāizvērtē, vai aizliegums, kas noteikts 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā, būtu jāattiecina arī uz elektroniski sniegtiem pakalpojumiem, kuru galvenais uzdevums ir nodrošināt piekļuvi ar autortiesībām aizsargātiem darbiem vai citiem aizsargātiem tiesību objektiem [...] **vai ļaut tos izmantot, vai pārdot ar autortiesībām aizsargātus darbus vai citus aizsargātus tiesību objektus nemateriālā formā,** ar noteikumu, ka tirgotājam ir attiecīgajās teritorijās nepieciešamās tiesības.
- (30) Lai atvieglotu šajā regulā izklāstīto noteikumu efektīvu izpildi, saistībā ar minētajiem noteikumiem būtu jādara pieejami mehānismi, kas nodrošinātu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 2006/2004 ¹³ paredzēto pārrobežu sadarbību starp kompetentajām iestādēm. Tomēr, tā kā Regulu (EK) Nr. 2006/2004 piemēro tikai tiem tiesību aktiem, ar kuriem aizsargā patērētāju intereses, minētajiem pasākumiem vajadzētu būt pieejamiem tikai tad, ja klients ir patērētājs. Tāpēc Regula (EK) Nr. 2006/2004 būtu attiecīgi jāgroza.
- (31) Lai varētu celt prasības izdot aizliegumus nolūkā aizsargāt patērētāju kolektīvās intereses attiecībā uz tiesību aktiem, kuri ir pretrunā šai regulai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/22/EK ¹⁴, būtu jāgroza arī minētā direktīva, tās I pielikumā iekļaujot atsauci uz šo regulu.

¹³ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 2006/2004 (2004. gada 27. oktobris) par sadarbību starp valstu iestādēm, kas atbildīgas par tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā ("Regula par sadarbību patērētāju tiesību aizsardzības jomā") (OV L 364, 9.12.2004., 1. lpp.).

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/22/EK (2009. gada 23. aprīlis) par aizliegumiem saistībā ar patērētāju interešu aizsardzību (OV L 110, 1.5.2009., 30. lpp.).

- (32) Tirgotājiem, publiskajām iestādēm un citām ieinteresētajām personām būtu jādod pietiekami daudz laika, lai pielāgotos un nodrošinātu atbilstību šīs regulas noteikumiem. Ņemot vērā elektroniski sniegto pakalpojumu konkrēto raksturu, izņemot pakalpojumus, kuru galvenais uzdevums ir nodrošināt piekļuvi ar autortiesībām aizsargātiem darbiem vai citiem aizsargātiem tiesību objektiem un ļaut tos izmantot, ir lietderīgi 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā noteikto aizliegumu attiecībā uz minēto pakalpojumu sniegšanu piemērot no vēlāka datuma.
- (33) Lai sasniegtu mērķi efektīvi novērst tiešu un netiešu diskrimināciju klientu valstspiederības, dzīvesvietas vai uzņēmējdarbības veikšanas vietas dēļ, ir lietderīgi pieņemt regulu, kas ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs. Tas nepieciešams, lai nodrošinātu nediskriminēšanas noteikumu vienotu piemērošanu visā Savienībā un šādu noteikumu vienlaicīgu stāšanos spēkā. Tikai regula nodrošina tāda līmeņa skaidrību, vienotību un juridisko noteiktību, kāda vajadzīga, lai klienti varētu pilnībā gūt labumu no minētajiem noteikumiem.
- (34) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķi, proti, novērst tiešu un netiešu diskrimināciju klientu valstspiederības, dzīvesvietas vai uzņēmējdarbības veikšanas vietas dēļ, tostarp ģeogrāfisko bloķēšanu, komercdarījumos ar tirgotājiem Savienībā, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo tā ir pārrobežu problēma un nav pietiekami skaidra spēkā esoša tiesiskā regulējuma, bet, ņemot vērā tā mērogu un iespējamo ietekmi uz tirdzniecību iekšējā tirgū, šo mērķi var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai.

(35) Šajā regulā ir ievērotas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā atzītās pamattiesības un principi. Ar šo regulu jo īpaši tiecas nodrošināt pilnīgu hartas 16. un 17. panta ievērošanu,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Mērķis un darbības joma

1. Šīs regulas **mērķis** [...] **ir** veicināt pienācīgu iekšējā tirgus darbību, šajā nolūkā novēršot **nepamatotu** tiešu vai netiešu diskrimināciju klientu valstspiederības, dzīvesvietas vai uzņēmējdarbības veikšanas vietas dēļ **un definējot situācijas, kad atšķirīgu attieksmi nevar pamatot saskaņā ar Direktīvas 2006/123/EK 20. panta 2. punktu.**
2. Šo regulu [...] **nepiemēro** [...] **pilnībā iekšējām** situācijām, **ja visi relevantie darījuma elementi ir saistīti tikai ar vienu un to pašu dalībvalsti.**

[...]

[...]

[...]

3. Šo regulu nepiemēro darbībām, kuras minētas Direktīvas 2006/123/EK 2. panta 2. punktā.
4. Šī regula neskar noteikumus, kas piemērojami nodokļu jomā.

4.a Šī regula neskar noteikumus, kas piemērojami autortiesību un blakustiesību jomā, jo īpaši Direktīvā 2001/29/EK paredzētos noteikumus.

5. Šī regula [...] **neskar** Savienības tiesību aktus attiecībā uz tiesu iestāžu sadarbību civillietās. Atbilstību šai regulai neinterpretē tādējādi, ka tirgotājs vērš savas darbības uz dalībvalsti, kurā atrodas patērētāja pastāvīgā dzīvesvieta vai domicils Regulas (EK) Nr. 593/2008 6. panta 1. punkta b) apakšpunkta un Regulas (ES) Nr. 1215/2012 17. panta 1. punkta c) apakšpunkta nozīmē. **Konkrēti – ja tirgotājs, kas rīkojas saskaņā ar 3., 4. un 5. pantu, nebloķē vai neierobežo klientu piekļuvi savai tiešsaistes saskarnei, nepārpārmaršrutē klientus uz citu savu tiešsaistes saskarnes versiju, nevis to, kurai klients vispirms mēģinājis piekļūt, neatkarīgi no to valstspiederības, dzīvesvietas vai uzņēmējdarbības veikšanas vietas, nepiemēro atšķirīgus vispārīgos piekļuves nosacījumus, pārdodot preces vai sniedzot pakalpojumus šajā regulā noteiktajās situācijās, vai ja tirgotājs pieņem citā dalībvalstī izdotus maksājumu instrumentus nediskriminējošā veidā, šo tirgotāju tikai minēto iemeslu dēļ neuzskata par tādu, kurš vērš savas darbības uz dalībvalsti, kurā ir patērētāja pastāvīgā dzīvesvieta vai domicils.**

6. [...] Direktīvas 2006/123/EK 20. panta 2. punktu [...] **turpina piemērot, ja vien šajā regulā nav noteikti īpaši pienākumi tirgotājiem.**

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro [...] **termina "elektroniski sniegtie pakalpojumi"** definīciju, kas izklāstīta Īstenošanas regulas (ES) Nr. 282/2011 7. pantā, **terminu "starpbanku komisijas maksa", "kartei piesaistīts maksājumu instruments", "maksājuma zīmols"** definīcijas, kas izklāstītas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2015/751 2. panta 10., 20. un 30. punktā, un terminu **"maksājumu darījums", "maksātājs", "maksājumu pakalpojumu sniedzējs", "maksājumu kants", "maksājumu instruments", "tiešā debeta maksājums", "kredīta pārvedums" un "droša lietotāju autentificēšana"** definīcijas, kas izklāstītas Direktīvas (ES) 2015/2366 4. panta 5., 8, 11., 12., 14., 23., 24. un 30. punktā.

Šajā regulā piemēro arī šādas definīcijas:

- b) "patērētājs" ir jebkura fiziska persona, kura rīkojas nolūkos, kas nav saistīti ar tās komercdarbību, uzņēmējdarbību, amatniecisko darbību vai profesiju;
- c) "klients" ir patērētājs vai uzņēmums, kurš ir kādas dalībvalsts valstspiederīgais vai kura dzīvesvieta vai uzņēmējdarbības veikšanas vieta atrodas šajā dalībvalstī un kurš Savienībā plāno iegādāties vai iegādājas precis vai pakalpojumu [...] **tikai gala lietošanai**;

- d) "vispārīgie piekļuves nosacījumi" ir visi noteikumi, nosacījumi un cita informācija, tostarp **neto** pārdošanas cenas, ar kuriem reglamentē klientu piekļuvi precēm vai pakalpojumiem, ko tirgotājs piedāvā pārdošanai, un kurus tirgotājs izstrādā, piemēro un dara pieejamus plašai sabiedrībai vai kuri tirgotājā vārdā ir izstrādāti, piemēroti un darīti pieejami plašai sabiedrībai, un kurus piemēro tad, ja nav atsevišķi apspriestas vienošanās starp tirgotāju un klientu;
- e) "preces" ir jebkuri materiāli kustami priekšmeti, izņemot priekšmetus, ko pārdod piespiedu izpildes procesā vai citādi saskaņā ar tiesību aktu prasībām; [...]
- f) "tiešsaistes saskarne" ir jebkura programmatūra, tostarp tīmekļa vietne **vai tīmekļa vietnes daļa** un lietotnes, ko uztur tirgotājs vai kas tiek uzturētas tirgotāja vārdā, lai klientiem sniegtu piekļuvi tirgotāja precēm vai pakalpojumiem nolūkā veikt komercdarījumu ar šīm precēm vai pakalpojumiem;
- g) "pakalpojums" ir jebkura pašnodarbināta saimnieciskā darbība, parasti par atlīdzību, kā minēts Līguma 57. pantā;
- h) "tirgotājs" ir jebkura fiziska persona vai jebkura privāta vai publiska juridiska persona, kura rīkojas – tostarp ar jebkuras citas personas starpniecību, kura darbojas tās vārdā vai uzdevumā, – nolūkos, kas saistīti ar tās komercdarbību, uzņēmējdarbību, amatniecisko darbību vai profesiju.

Pieklūve tiešsaistes saskarnēm

1. Tirgotāji, izmantojot tehnoloģiskus pasākumus vai citādā veidā, nedrīkst bloķēt vai ierobežot klientu piekļuvi savai tiešsaistes saskarnei tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar klienta valstspiederību, dzīvesvietu vai uzņēmējdarbības veikšanas vietu.
2. Tirgotāji tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar klienta valstspiederību, dzīvesvietu vai uzņēmējdarbības veikšanas vietu, nedrīkst klientus pārmāršrutēt uz citu savu tiešsaistes saskarnes versiju, nevis to, kurai klients [...] **vispirms** mēģinājis [...] piekļūt, pamatojoties uz to, ka tās izkārtojums, izmantotā valoda vai citi parametri ir īpaši paredzēti klientiem ar konkrētu valstspiederību, dzīvesvietu vai uzņēmējdarbības veikšanas vietu, ja vien klients [...] šādai pārmāršrutēšanai [...] **nav devis** nepārprotamu piekrišanu.

Ja šāda pārmāršrutēšana notiek ar klienta nepārprotamu piekrišanu, [...] minētajam klientam arī turpmāk ir viegli pieejama tā tiešsaistes saskarnes versija, **kurai klients vispirms mēģināja piekļūt**.

3. 1. un 2. punktā noteiktos aizliegumus nepiemēro, ja **klientu** piekļuves **tirgotāja tiešsaistes saskarnei** bloķēšana **vai** ierobežošana, vai pārmāršrutēšana ir nepieciešama [...], lai nodrošinātu atbilstību kādai tiesiskajai prasībai, kas noteikta Savienības tiesību aktos vai dalībvalstu tiesību aktos saskaņā ar Savienības tiesību aktiem **un kas attiecas uz tirgotāja darbībām**.

4. Ja tirgotājs bloķē vai ierobežo klientu piekļuvi tiešsaistes saskarnei vai klientus pārmaršrutē uz citu tiešsaistes saskarnes versiju saskaņā ar [...] 3. punktu, tirgotājs **klientiem** sniedz skaidru [...] **paskaidrojumu**. Minēto [...] **paskaidrojumu** sniedz tās tiešsaistes saskarnes valodā, kurai klients **vispirms** mēģināja [...] piekļūt.

4. pants

Piekļuve precēm un pakalpojumiem

1. Tirgotāji nedrīkst piemērot atšķirīgus vispārīgus piekļuves nosacījumus savām precēm vai pakalpojumiem tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar klienta valstspiederību, dzīvesvietu vai uzņēmējdarbības veikšanas vietu [...] situācijās, **kad klients mēģina**:
- a) [...] **nopirkt preces no tirgotāja** un minētās preces tiek [...] piegādātas [...] **uz vietu**, kas atrodas dalībvalstī, uz kuru tirgotājs **piedāvā piegādi vispārīgajos piekļuves nosacījumus**, vai [...] **tās tiek saņemtas vietā, par ko tirgotājs un klients ir vienojušies un kas atrodas dalībvalstī, kurā tirgotājs šādu iespēju piedāvā vispārīgajos piekļuves noteikumos**;
- b) [...] **saņemt no tirgotāja** elektroniski sniegtus pakalpojumus, izņemot tādos pakalpojumus, kuru galvenais uzdevums ir nodrošināt piekļuvi ar autortiesībām aizsargātiem darbiem vai citiem aizsargātiem tiesību objektiem [...] **vai** ļaut tos izmantot, **vai pārdot ar autortiesībām aizsargātus darbus vai citus aizsargātus tiesību objektus nemateriālā formā**;

- c) [...] **saņemt no tirgotāja** [...] pakalpojumus, kas nav **elektroniski sniegti pakalpojumi**, [...] fiziskajā atrašanās vietā **dalībvalsts teritorijā**, kur tirgotājs darbojas [...].

1.a 1. punktā noteiktais aizliegums neliedz tirgotājiem piedāvāt vispārīgos piekļuves noteikumus, tostarp pārdošanas cenas, kas dažādās dalībvalstīs vai vienas dalībvalsts ietvaros atšķiras un kas tiek piedāvāti klientiem konkrētā teritorijā vai konkrētām klientu grupām.

2. 1. punkta b) apakšpunktā noteikto aizliegumu nepiemēro tirgotājiem, kuri atbrīvoti no prasības reģistrēt PVN, pamatojoties uz Direktīvas 2006/112/EK XII sadaļas 1. nodaļas noteikumiem.
3. 1. punktā noteikto aizliegumu nepiemēro, ja konkrētais noteikums, kas paredzēts Savienības tiesību aktos vai dalībvalstu tiesību aktos saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, liedz tirgotājam pārdot preces vai sniegt pakalpojumus konkrētiem klientiem vai konkrētās teritorijās esošiem klientiem.

Attiecībā uz grāmatu pārdošanu 1. punktā noteiktais aizliegums neliedz tirgotājiem piemērot atšķirīgas cenas konkrētās teritorijās esošiem klientiem, ciktāl tirgotājiem tas jādara atbilstoši dalībvalstu tiesību aktiem saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.

Nediskriminēšana ar maksājumu saistītu iemeslu dēļ

1. **No maksājumu līdzekļu klāsta, proti, kredīta pārvedumi, tiešā debeta maksājumi vai konkrēta maksājumu zīmola un kategorijas kartei piesaistīts maksājumu instruments, ko tirgotāji pieņem, tie** nedrīkst tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar klienta valstspiederību, dzīvesvietu vai uzņēmējdarbības veikšanas vietu, maksājumu konta atrašanās vietu, maksājumu pakalpojumu sniedzēja uzņēmējdarbības veikšanas vietu vai maksājumu instrumenta izdošanas vietu Savienībā, piemērot atšķirīgus nosacījumus [...] maksājumu [...] **darījumiem, ja:**

[...]

- b) [...] **ja maksātāja identitāte vai konkrēta maksājumu instrumenta izmantošanas pamatojums ir pārbaudāms, veicot** drošu klienta autentificēšanu [...], ievērojot Direktīvu (ES) 2015/2366, un
- c) maksājumu [...] **darījumi** ir valūtā, kuru [...] **tirgotājs** pieņem.

- 1.a Ja to pamato ar objektīviem iemesliem, 1. punktā noteiktais aizliegums neliedz īstenot tirgotāja tiesības aizturēt preces vai pakalpojuma sniegšanu, līdz tirgotājs ir saņēmis apstiprinājumu, ka maksājumu darījums ir pienācīgi iniciēts.**

2. Ar 1. punktā noteikto aizliegumu tirgotājiem netiek liegta iespēja pieprasīt maksu par tāda kartei piesaistīta maksājumu instrumenta izmantošanu, kuram starpbanku komisijas maksas netiek reglamentētas saskaņā ar Regulas (ES) 2015/751 II nodaļu, un par tādiem maksājumu pakalpojumiem, uz kuriem neattiecas Regula (ES) Nr. 260/2012, **izņemot, ja tās dalībvalsts tiesību aktos, kurai ir paklautas tirgotāja darbības, ir noteikts aizliegums vai ierobežojums tiesībām pieprasīt maksu par maksāšanas līdzekļu izmantošanu saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/2366 62. panta 5. punktu**. Minētā maksa nepārsniedz **tiešās** izmaksas, kas tirgotājam radušās par konkrētā maksājumu instrumenta izmantošanu.

6. pants

Pasīvās pārdošanas nolīgumi

- 1.** Tādu nolīgumu **noteikumi**, kuri tirgotājiem attiecībā uz pasīvo pārdošanu **Regulas (ES) Nr. 330/2010 nozīmē** uzliek **pienākumus** rīkoties, pārkāpjot šīs regulas noteikumus, un **kuri nesaskan ar LESD 101. pantu un Regulu (ES) Nr. 330/2010**, [...] ir **spēkā neesoši**.
- 2.** **Šīs regulas 3., 4. un 5. pantā paredzētos aizliegumus nepiemēro situācijās, kad tirgotājus saista nolīgumi, kas viņiem liek ierobežot pasīvo pārdošanu, un šādi ierobežojumi atbilst LESD 101. pantam un Regulai (ES) Nr. 330/2010.**

7. pants

Izpilde [...]

1. Katra dalībvalsts norīko iestādi vai iestādes, kuras ir atbildīgas par **adekvātu un efektīvu** šīs regulas izpildi. [...]
2. Dalībvalstis pieņem noteikumus par [...] **pasākumiem**, kas piemērojami par šīs regulas noteikumu neievērošanu, un veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu minēto noteikumu īstenošanu. Paredzētie [...] **pasākumi** ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši.

8. pants

Palīdzība patērētājiem

[...] Katra dalībvalsts [...] norīko **struktūru vai struktūras, kas ir atbildīgas** par praktiskas palīdzības sniegšanu klientiem [...] gadījumā, ja starp klientu un tirgotāju rodas strīds, kas izriet no šīs regulas piemērošanas. [...]

[...]

9. pants

Pārskatīšanas klauzula

1. Komisija līdz [datums: [...]] **četrus** gadus pēc šīs regulas stāšanās spēkā] un pēc tam ik pēc pieciem gadiem iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par šīs regulas novērtēšanu. Minētajam ziņojumam vajadzības gadījumā, ņemot vērā juridisko, tehnisko un ekonomisko attīstību, pievieno priekšlikumu par šīs regulas grozījumiem.
2. Pirmo novērtējumu, kas minēts 1. punktā, veic jo īpaši ar mērķi izvērtēt, vai 4. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētais aizliegums būtu jāattiecinā arī uz elektroniski sniegtiem pakalpojumiem, kuru galvenais uzdevums ir nodrošināt piekļuvi ar autortiesībām aizsargātiem darbiem vai citiem aizsargātiem tiesību objektiem un ļaut tos izmantot, **vai pārdot ar autortiesībām aizsargātus darbus vai citus aizsargātus tiesību objektus nemateriālā formā**, ja tirgotājam ir tiesības, kas nepieciešamas attiecīgajām teritorijām.

10. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 2006/2004 un Direktīvā 2009/22/EK

1. Regulas (EK) Nr. 2006/2004 pielikumā iekļauj šādu [numurs] punktu: "[numurs] [pilns šīs regulas nosaukums] (OV L XX, XX.XX. gads, X. lpp.) tikai tad, ja klients ir patērētājs Regulas Nr. XXXX/gads 2. panta 3. punkta nozīmē."
2. Direktīvas 2009/22/EK I pielikumā iekļauj šādu [numurs] punktu: "[numurs] [pilns šīs regulas nosaukums] (OV L XX, XX.XX. gads, X. lpp.)."

11. pants

Nobeiguma noteikumi

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no [datums: [...]] **astonpadsmīt** mēneši pēc tās publicēšanas dienas].

[...]

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā –

priekšsēdētājs

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs
